

Toruń, 6 marca 2018 r.

Szanowny Pan

Prof. dr hab. Krzysztof Wiak

Dziekan Wydziału Prawa, Prawa Kanonicznego i Administracji

Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego

Szanowny Panie Profesorze

Przesyłam recenzję dotyczącą postępowania habilitacyjnego pani dr Moniki Munich wraz z dokumentami jej dotyczącymi.

Z wyrazami szacunku

A handwritten signature in blue ink, appearing to read "Wojciech Morawski".

dr hab. Wojciech Morawski prof. UMK

dr hab. Wojciech Morawski, prof. UMK

Recenzja osiągnięć naukowych oraz aktywności naukowej dr Moniki Münich dla potrzeb postępowania habilitacyjnego

Niniejsza recenzja została przygotowana w kontekście kryteriów wynikających z art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r., poz. 1789 – dalej: „ustawa”) oraz rozporządzenia Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz.U.2011.196.1165 – dalej: „rozporządzenie”).

Recenzja zostanie podzielona na dwie części. W pierwszej zajmę się oceną tzw. rozprawy habilitacyjnej, zaś w części drugiej oceną innych osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

CZEŚĆ I

Ocena rozprawy habilitacyjnej.

Zgodnie z art. 16 ustawy do postępowania habilitacyjnego „może zostać dopuszczona osoba, która posiada (...) osiągnięcia naukowe (...), uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej (...) oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową (...).”

Zgodnie z art. 16 ust. 2 ustawy osiągnięcie, o którym mowa powyżej, może stanowić m. on. dzieło opublikowane w całości lub w zasadniczej części.

Habilitantka przedstawiła jako swoje główne osiągnięcie (tzw. rozprawę habilitacyjną) monografię swojego autorstwa pt. *Nieostre zwroty ocenne w polskim prawie podatkowym* (Wydawnictwo KUL, Lublin 2017, ss. 266, ISBN

978-83-8061-410-9, recenzenci: prof. dr hab. Wanda Wójtowicz; dr hab. Dominik Mączyński, prof. UAM).

Jako główny cel naukowy przygotowanej rozprawy habilitantka przyjęła dokonanie klasyfikacji nieostrych zwrotów ocennych występujących w przepisach prawa podatkowego, jak również zbadanie przesłanek uzasadniających ich wprowadzanie do treści norm podatkowych oraz analizę skutków prawnych, jakie tego typu kategorie prawne wywołują na etapie stosowania prawa podatkowego. Cel ma więc cechę kompleksowości i nie budzi wątpliwości, że jego realizacja może mieć cechę działalności naukowej, a przy tym może to być działanie istotne z punktu widzenia nauki.

Habilitantka wyznacza dalej dodatkowe cele badawcze oraz tezę badawczą. Jeżeli chodzi o dodatkowe cele badawcze, to pierwszy z nich dotyczył ustalenia i przyjęcia jednolitego dla całej dysertacji słownictwa teoretyczno-prawnego, drugi związany był ze wskazaniem najwłaściwszych, dla procesu interpretacji zwrotów nieostrych, dyrektyw wykładni, trzeci - związany był z badaniami o charakterze historycznym, gdyż obejmowało analizę przedwojennego i powojennego ustawodawstwa podatkowego, czwarty związany był z analizą procesów legislacyjnych, w toku których zostały wprowadzone do przepisów podatkowych omówione w monografii nieostre zwroty ocenne, piąty - z badaniami nad orzecznictwem i piśmiennictwem podatkowym (celem było tu ustalenie, czy proponowany przez jurysprudence podział zwrotów ocennych na zwroty szacunkowe i klauzule generalne znajduje odzwierciedlenie w praktyce orzeczniczej), szósty - dotyczył weryfikacji skutków prawnych wywoływanych przez zwroty ocenne w praktyce stosowania prawa zarówno przez podmioty niepubliczne, czyli dłużników podatkowych oraz ich pełnomocników, jak i podmioty uprawnione do wydawania wiążących rozstrzygnięć, a więc organy podatkowe i sądy administracyjne.

Główna teza badawcza pracy została określona następująco: istnienie nieostrych zwrotów szacunkowych oraz klauzul generalnych jest niezbędne dla elastycznego stosowania prawa podatkowego. Te specyficzne kategorie prawne pozwalają bowiem nie tylko na indywidualizację rozstrzygnięć podatkowych, ale zobowiązują również podmioty stosujące prawo do

zapewniania właściwej ochrony dwóm interesom: indywidualnemu podatników i publicznemu.

W tym kontekście docenić trzeba metodologiczną precyzję habilitantki. Ma ona precyzyjny plan badań i go realizuje. Rozprawa jest uporządkowana, może nawet przesadnie. Teza badawcza jest dla mnie dość oczywista, aczkolwiek można spotkać poglądy, jakoby celowe było zlikwidowanie wszelkiej swobody urzędników skarbowych. Zresztą w pracy nieco brakuje dyskusji z tezami przeciwników uznaniowości.

Rozdział pierwszy rozprawy to wprowadzenie w problematykę teoretyczno-prawną. Habilitantka dokonuje w nim opisu kwestii służebnych wobec późniejszych rozważań.

Rozdział drugi poświęcony jest dyrektywom wykładni przepisów prawa podatkowego oraz nieostrych zwrotów w nich zawartych. Habilitantka ukazuje etapy rekonstrukcji treści normy podatkowo-prawnej, w której został zawarty zwrot szacunkowy lub klauzula generalna. To jeden z ważniejszych rozdziałów, gdyż mógłby mieć związek z praktyką stosowania prawa. Ten związek jest jednak dość słabo widoczny. Rozdział jest analizą naukową, ale brakuje w nim przełożenia na rzeczywistość codziennej praktyki. Moim zdaniem takie działanie nie zaprzeczałoby wcale naukowemu charakterowi publikacji. wręcz przeciwnie – moim zdaniem – nauka musi być użyteczna dla praktyki i musi z nią być związana. Brakuje mi w tym rozdziale prezentacji odpowiedzi na kluczowe dla mnie pytanie – czy można mówić o ukształtowanej praktyce wykładni nieostrych zwrotów ocennych? Rozdział ten budzi także moje zastrzeżenia metodologiczne. Otóż habilitantka dużo uwagi poświęca wyjaśnieniu kwestii podstawowych, które powinny potencjalnemu czytelnikowi być znane. Jeżeli ktoś nie wie, jakie są metody wykładni (s. 63) to nie powinien czytać tego typu książek.

Rozdział trzeci to swoista prezentacja przykładów zwrotów nieostrych szacunkowych oraz klauzul generalnych unormowanych w nieobowiązujących już przepisach międzywojennego i powojennego prawa podatkowego. Analiza tego historycznego ustawodawstwa podatkowego jest chyba związana z drugim (a właściwie chronologicznie – pierwszym) wykształceniem Habilitantki, ale to oczywiście nie zarzut. Prawo podatkowe w Polsce nie zaczęło się w 1989 r. i

warto sięgać zwłaszcza do prawa sprzed 1939 r. Regulacje komunistyczne są z oczywistych względów mniej użyteczne w analizie prawnej z uwagi na kompletnie odmienne standardy aksjologiczne, którym hołdowało prawo oraz brak sądowej kontroli administracji.

Dwa kolejne rozdziały (czwarty i piąty) przedstawiają analizę normatywną poszczególnych kategorii tytułowych nieostrych zwrotów ocennych. Czwarty dotyczy wybranych zwrotów szacunkowych w regulacjach normatywnych, zaś piąty – klauzul generalnych.

Te rozdziały budzą duży niedosyt. Są one powierzchowne. Niestety inaczej nie mogło być, skoro Habilitantka prezentuje na kilku stronach ogólną klauzulę przeciwko unikaniu opodatkowani, czy zagadnienia dobrej wiary w VAT. Takich fundamentalnych zagadnień nie da się opisać na kilku stronach. Wydaje się, że Habilitantka mogłaby przyjąć założenie, że regulacje normatywne są potencjalnemu czytelnikowi znane. Dzięki temu mogłaby się skupić na ich analizie prawnej. Zastrzec trzeba, że nie można w żadnym wypadku negatywnie oceniać merytorycznej poprawności twierdzeń Habilitantki.

Dokonując oceny merytorycznej pracy trudno postawić jej jakieś poważniejsze zarzuty. Praca zawiera systematyczną, kompletną analizę tematu opartą o bogatą literaturę przedmiotu. Pewnym mankamentem jest brak zwrócenia uwagi na rozwiązania zagraniczne. Jest tu duże pole do badań. Wszelkie sytuacje, gdy organowi pozostawia się luz decyzyjny mogą być wykorzystywane chociażby w ramach procederu tzw. szkodliwej konkurencji podatkowej. Rodzi to oczywiście reakcję Komisji Europejskiej, która może potraktować takie działanie, które prowadziłyby do wykreowania korzystnego reżimu podatkowego dla ograniczonej grupy podatników jako pomoc publiczną.

Tematyka zwrotów ocennych była już oczywiście wielokrotnie przedmiotem analizy doktryny polskiego prawa, w tym i prawa podatkowego (np. liczne prace prof. Andrzeja Gomułowicza). Jest to jednak zagadnienie na tyle złożone, iż z pewnością tematyka nie została już wcześniej wyczerpana. Brakuje mi nieco polemiki z tezami innych autorów.

CZĘŚĆ II

Ocena innych osiągnięć naukowo-badawczych, dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej.

Zgodnie z rozporządzeniem kryterium oceny w obszarze nauk społecznych jest „autorstwo lub współautorstwo publikacji naukowych w czasopismach znajdujących się w bazie Journal Citation Reports (JCR) lub na liście European Reference Index for the Humanities (ERIH)”. Habilitantka nie wskazuje na tego typu publikacje. Jest to sytuacja typowa w polskich procedurach awansowych w zakresie nauk prawnych. Trudno więc uznać ją za dyskwalifikującą Habilitantkę.

W wypadku kryteriów oceny w zakresie osiągnięć naukowo-badawczych habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy rozporządzenie wskazuje na:

- 1) autorstwo lub współautorstwo monografii, publikacji naukowych w czasopismach międzynarodowych lub krajowych innych niż znajdujące się w bazach lub na liście, o których mowa w § 3, dla danego obszaru wiedzy;
- 2) autorstwo lub współautorstwo odpowiednio dla danego obszaru: opracowań zbiorowych, katalogów zbiorów, dokumentacji prac badawczych, ekspertyz, utworów i dzieł artystycznych;
- 3) sumaryczny impact factor publikacji naukowych według listy Journal Citation Reports (JCR), zgodnie z rokiem opublikowania;
- 4) liczbę cytowań publikacji według bazy Web of Science (WoS);
- 5) indeks Hirscha opublikowanych publikacji według bazy Web of Science (WoS);
- 6) kierowanie międzynarodowymi lub krajowymi projektami badawczymi lub udział w takich projektach;
- 7) międzynarodowe lub krajowe nagrody za działalność odpowiednio naukową albo artystyczną;

8) wygłoszenie referatów na międzynarodowych lub krajowych konferencjach tematycznych.

Ad. 1

Dorobek naukowy Habilitantki dotyczy kilku problemów. Są to procedury kontrolne w prawie podatkowym; zagadnienia funkcjonowania i struktury administracji podatkowej oraz budżet państwa. Dodatkowo pewna niewielka ilość publikacji dotyczy zagadnień takich jak: status rodziny w prawie podatkowym. Są to z pewnością opracowania o dużej wartości merytorycznej.

Zdecydowanie wyróżniłbym tu współautorstwo dwóch komentarzy. Po pierwsze komentarza do Ordynacji podatkowej (pod red. H. Dzwonkowskiego), a po drugie – komentarza do ustawy o finansach publicznych (pod red. P. Smolenia). Takie „wyróżnienie” może być uznane za kontrowersyjnej, skoro dość często wręcz neguje się wartość naukową komentarzy do ustaw. Absolutnie nie zgadzam się z takim podejściem. Komentarz do ustawy to taki rodzaj publikacji, który z natury rzeczy pokazuje, że nauka może być użyteczna dla praktyki. Nauka ma pomagać praktyce rozwiązywać problemy, a nie pozostawać od tej praktyki oderwana. Po to podatnicy finansują uniwersytety, żeby jako „sponsorzy” osiągnęli z ich aktywności profity.

Oba komentarze są wysoko ocenione w tzw. środowisku i nie ma podstaw przyjmować, że wartość fragmentów opracowanych przez Habilitantkę miałyby być niższa. Formułuję taką ocenę, mimo że nie zgadzam się z wieloma тезami prof. H. Dzwonkowskiego, np. dotyczącymi powstawania zobowiązania podatkowego. Taka jest jednak natura nauki – jej sednem jest istnienie sporu.

Udział Habilitantki w komentarzu prof. H. Dzwonkowskiego jest dość skromny. Za to już wkład w komentarz P. Smolenia trudno tak ocenić. Także wartość naukową fragmentów drugiego komentarza oceniłbym wyżej. To bardzo solidne opracowanie oparte na bogatej literaturze przedmiotu.

Liczne opracowania dotyczące procedur kontrolnych w prawie podatkowym są – jak zakładam efektem wcześniejszych zainteresowań

habilitantki. Habilitantka obroniła w 2000 r. pracę magisterską pod tytułem: Kontrola podatkowa w polskim prawie podatkowym (promotorem pracy był prof. zw. dr hab. Wojciech Łączkowski, recenzentem pracy był dr Paweł Smoleń), a następnie w dniu 20 czerwca 2005 r. rozprawę doktorską pod tytułem: Modele i formy kontroli finansowej wykonywanej przez organy polskiej administracji skarbowej (promotorem pracy był prof. zw. dr hab. Jan Głuchowski, recenzentem pracy był prof. zw. dr hab. Cezary Kosikowski). Tematyka tych opracowań jest zróżnicowana, obejmuje właściwie całość regulacji tej problematyki. Trudno mówić tu o wtórności w stosunku do pracy magisterskiej, skoro regulacja ulegała istotnym zmianom. Docenić należy także sięganie po wątki historyczne (opracowanie: Charakterystyka kontroli skarbowej jako organu wykonawczego władz II Rzeczypospolitej Polskiej, Roczniki Nauk Prawnych, 2014, Nr 2). Habilitantka, jako absolwentka także historii jest do tego dobrze przygotowana.

Wysoko oceniam też publikacje dotyczące kwestii ustrojowych prawa podatkowego. W tym zakresie docenić chciałbym zwłaszcza dokładny opis ewolucji organów administracji skarbowej w latach 1918-1939, 1945-1989 oraz od roku 1989 do 2010 przedstawiony w podrozdziale pt. *Ewolucja terenowych organów podatkowych*, zawarty w monografii pt. *System organów podatkowych w Polsce*, red. P. Smoleń, Oficyna Prawa Polskiego, Warszawa 2009, s. 145-156. W publikacji dokonano analizy przepisów obowiązujących we wskazanych wyżej zakresach czasowych. Szkoda, że tak rzadko w Polsce sięga się do historii administracji skarbowej.

Habilitantka działa dość często jako członek zespołu Prof. P. Smolenia, co pozwala jej brać udział w poważnych badaniach o charakterze bardziej międzynarodowych. Efektem tej aktywności jest kilka publikacji angielskojęzycznych. Między innymi rozdziały w monografiach : pt. *Tax authority, fiscal administration – problems of definition*, w: *Fiscal Administration in Poland*, red. P. Smoleń, Wydawnictwo KUL, Lublin 2015, s. 29-34), *The competencies and classification of tax authorities*, s. 34-36, *The Characteristics of Governmental Authorities of the Fiscal Administration in Poland*, s. 93-129.

Książka adresowana do czytelnika zagranicznego zawiera prezentację regulacji na tle kontekstu historycznego ich kształtowania.

Kontynuacją tychże badań jest publikacja dotycząca podatkowego prawa ustrojowego, a dokładniej przygotowywanych zmian w aparacie skarbowym w związku z treścią ustawy z dnia 10 lipca 2015 r. o administracji podatkowej (Dz. U. z 2015 r., poz. 1269) w rozdziale pt. *Government tax administrations authorities*, w: *Tax authorities in the Visegrad Group countries. Common experience after accession to the European Union*, red. M. Burzec, P. Smoleń, Wydawnictwo KUL, Lublin 2016, s. 173-187. Szczególnie bliska jest mi analiza problemu utworzenia nowego organu podatkowego w postaci Biura Krajowej Informacji Podatkowej, którego zadaniem miało być ujednoclenie zasad zarządzania i skutecznego nadzoru nad realizacją zadań związanych z wydawaniem indywidualnych interpretacji podatkowych. Co prawda na innej podstawie prawnej, pod inną nazwą, ale obecnie funkcjonuje odrębna Krajowa Informacja Skarbowa. Zdecydowanie bardziej krytycznie podchodzę do kolejnego elementu tej niedosłej do skutku reformy, czyli było ustanowienie w każdym urzędzie skarbowym tzw. asystenta podatnika, czyli urzędnika, którego zadaniem było udzielanie pomocy prawnej podatnikom i płatnikom w sprawach podatkowych. Moim zdaniem byłoby to tylko dublowanie zadań innych osób. Poza tym zakres obowiązków owego asystenta byłby tak szeroki, jakby potencjalny przedsiębiorca był analfabeta. Moim zdaniem, był to tylko typowy propagandowy chwyt, obliczony na uzyskanie dobrych tytułów w gazetach w okresie przedwyborczym.

Zasadniczo Habilitantka wykazuje się wystarczającą aktywnością publikacyjną. Nieco brakuje mi w jej poczynaniach analizy orzecznictwa, Habilitantka właściwie nie pisze glos. Ale mój krytycyzm być może wynika ze szczególnej (nadmiernej?) uwagi do szczegółowej analizy wyroków sądów administracyjnych w sprawach podatkowych

Ad. 2 – brak informacji w autoreferacie, poza tym trudno mi oddzielić treść pkt 2 i pkt 1 – regulacja prawna jest tu niejasna.

Ad. 3 – 5 – brak informacji w autoreferacie

Ad. 5 Habilitantka nie kierowała ani międzynarodowymi ani krajowymi projektami badawczymi, jedynie brała udział w realizacji grantu NCN, którego kierownikiem był prof. P. Smoleń dotyczącego opodatkowania rolnictwa. To bardzo wartościowy projekt, o dużych możliwościach praktycznego zastosowania. Nie są to duże osiągnięcia, ale niestety w Polsce typowy habilitant nie wykazuje się nawet taką aktywnością.

Ad 7) – brak istotnych nagród poza macierzystą uczelnią.

Ad. 8) - Habilitantka wymienia liczne konferencje, w których brała udział (aż 22), podczas 8 z nich wygłosiła referaty. Są to konferencje co prawda ogólnopolskie, ale odbywały się w regionie Habilitantki.

Zgodnie z § 5 rozporządzenia kryteria oceny w zakresie dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej habilitanta we wszystkich obszarach wiedzy obejmują:

- 1)uczestnictwo w programach europejskich i innych programach międzynarodowych lub krajowych;
- 2)udział w międzynarodowych lub krajowych konferencjach naukowych lub udział w komitetach organizacyjnych tych konferencji;
- 3)otrzymane nagrody i wyróżnienia;
- 4)udział w konsorcjach i sieciach badawczych;
- 5)kierowanie projektami realizowanymi we współpracy z naukowcami z innych ośrodków polskich i zagranicznych, a w przypadku badań stosowanych we współpracy z przedsiębiorcami;
- 6)udział w komitetach redakcyjnych i radach naukowych czasopism;

- 7) członkostwo w międzynarodowych lub krajowych organizacjach i towarzystwach naukowych;
- 8) osiągnięcia dydaktyczne i w zakresie popularyzacji nauki lub sztuki;
- 9) opiekę naukową nad studentami i lekarzami w toku specjalizacji;
- 10) opiekę naukową nad doktorantami w charakterze opiekuna naukowego lub promotora pomocniczego, z podaniem tytułów rozpraw doktorskich;
- 11) staże w zagranicznych lub krajowych ośrodkach naukowych lub akademickich;
- 12) wykonanie ekspertyz lub innych opracowań na zamówienie organów władzy publicznej, samorządu terytorialnego, podmiotów realizujących zadania publiczne lub przedsiębiorców;
- 13) udział w zespołach eksperckich i konkursowych;
- 14) recenzowanie projektów międzynarodowych lub krajowych oraz publikacji w czasopiśmie międzynarodowych i krajowych.

W tym zakresie aktywność Habilitantki trzeba ocenić pozytywnie. Przygotowała ona liczne rozdziały w kilku podręcznikach

- *Ordynacja podatkowa – część procesowa*, w: P. Smoleń, W. Wójtowicz, M. Burzec, M. Duda, A. Gorgol, B. Kucia-Guściora, M. Münnich, P. Pomorski, *Prawo podatkowe*, red. P. Smoleń, W. Wójtowicz, C.H.Beck, Warszawa 2014, s. 141-244, ISBN 978-83-255-5690-7.
- *Czynności sprawdzające*, w: P. Smoleń, W. Wójtowicz, M. Burzec, M. Duda, A. Gorgol, B. Kucia-Guściora, M. Münnich, P. Pomorski, *Prawo podatkowe*, red. P. Smoleń, W. Wójtowicz, C.H.Beck, Warszawa 2014, s. 258-259, ISBN 978-83-255-5690-7.
- *Kontrola podatkowa*, w: P. Smoleń, W. Wójtowicz, M. Burzec, M. Duda, A. Gorgol, B. Kucia-Guściora, M. Münnich, P. Pomorski, *Prawo podatkowe*, red. P. Smoleń, W. Wójtowicz, C.H.Beck, Warszawa 2014, s. 259-267, ISBN 978-83-255-5690-7.

- *Kontrola skarbową*, w: P. Smoleń, W. Wójtowicz, M. Burzec, M. Duda, A. Gorgol, B. Kucia-Guściora, M. Münnich, P. Pomorski, *Prawo podatkowe*, red. P. Smoleń, W. Wójtowicz, C.H.Beck, Warszawa 2014, s. 270-279, ISBN 978-83-255-5690-7.

Są to przy tym publikacje kilkakrotnie wznawiane.

Docenić trzeba liczne materiały dla studentów, *Prawo podatkowe w kazusach i zadaniach* (Wydawnictwo KUL, Lublin 2008, ss. 301) przygotowane wspólnie z dr hab. Beata Kucia-Guściora oraz dr Michaliną Dudą

Habilitantka jest członkiem Europejskiej Sieci Naukowej KUL TAX prowadzącej badania w obszarze: *Tax authorities in the V4 countries. Common experience after accession to the European* oraz Centrum Informacji i Organizacji Badań Finansów Publicznych i Prawa Podatkowego Krajów Europy Środkowej i Wschodniej – Stowarzyszenia przy Wydziale Prawa Uniwersytetu w Białymstoku.

Brała udział w organizacji kilku konferencji, których efektem były także publikacje, których była redaktorem. Jest opiekunem naukowym jednego doktoranta.

Habilitantka wykladała także po angielsku za granicą, promowała prace licencjackie i magisterskie.

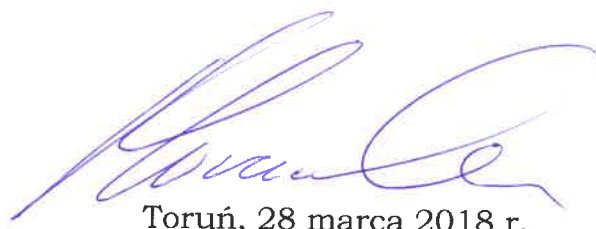
Podsumowanie.

Publikacje Habilitantki charakteryzują się wysokim poziomem naukowym, wnikliwością i dobrym opanowaniem warsztatu naukowego. Widać, że ma ona potencjał, który sprawia wrażenie jeszcze niewykorzystanego w pełni.

Dorobek Habilitantki ma charakter krajowy, jeżeli chodzi o miejsce publikacji, a nawet w znacznym stopniu lokalny, skoro publikuje w wydawnictwach KUL. Publikuje także po angielsku, ale w Polsce. Szkoda, że nie wykorzystuje swych umiejętności językowych. A na pewno je posiada, skoro wykladała kilka dni także na Uniwersytecie Komeńskiego w Bratysławie czy prowadziła wykłady na KUL dla studentów programu Erasmus. Zachęcałbym Habilitantkę do większej aktywności w tym zakresie

Wniosek

Po zapoznaniu się z dorobkiem Habilitantki mogę sformułować pogląd, iż moim zdaniem jej dorobek spełnia kryteria wynikające z art. 16 ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki (Dz.U. z 2017 r., poz. 1789), gdyż zaprezentowała ona osiągnięcia naukowe, uzyskane po otrzymaniu stopnia doktora, stanowiące jej znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny naukowej oraz wykazała się istotną aktywnością naukową.

Toruń, 28 marca 2018 r.